

въгайтє въ дрѹгій“ не ѿ града во градъ, но ѿ пъсткіни въ пъсткіню прехождаше. Шходитъ оўбо во иноѣ място, разстоѧнїе не мा�ло и мѣщее, и прииде въ пъсткіню Рылскю, и тамш дѣвъ вѣлій по дрѣвнемъ ѿномъ Авраамъ иврѣтъ, вселѧется въ нѣмъ. Но ѿнъ оўбѡ подъ мамврінскимъ тѣцъ чѣдиѣ оўчредиѣ въ ѿкълѧетъ, сей же здѣ мѣсленіѣ прїемъ самаго тога въ тѣцѣ покланѧемаго въ себѣ именѧше живѣща бѣга, никакоже оўнъвѣа, но пѣрваго праѣила своегѡ крѣпциѣ держася. Но что оўбѡ творитъ иже всѧ на пользѣ твора; іакоже дрѣвле въ пъсткіни ѿдождивъ маниѣ людемъ алчущымъ исполни благъ, сицевѣкимъ ѿразомъ и здѣ творитъ: повелѣ бо земли и зрастити сланѣтокъ *) въ препитанїе стаѓш, и въ питалася тѣмъ, тѣлесию нѣмоць мѣшкоша оутѣшаша, и оутробию сквѣдостъ исполнѧа: преходѧ ѿ сїлѣ въ сїлѣ, и восхожденїа въ сѣрдци полагаа: слезыя источаа ис точники, и напаља двшевныя браздки, и класы добродѣтелей процветати. Бѣ же речій изъ тмы свѣтѣ возсїати, и тайнамъ тмы іавѣ твора; не восходитъ на мнозѣ сокровеніи выти градъ върхъ горы стоацъ, но благоволи тогѡ іавити добродѣтель. Пастыремъ бо тогда близъ иѣздѣ пасѹщимъ, іакоже и ногда ѿнъимъ иже при хрѣтѣ моегѡ рождествѣ, и ѿвцамъ благопокориѣ къ пажити прилѣжашимъ, напрасиши оутремиша-

СЛ

*) Сланѣтокъ есть вида сбыва подбнаго града, иакоже и въ пробозѣ въ житїи єгѡ написано сице „Великое терпенїе єгѡ вида въ градѣ, на томъ мѣстѣ горохѣ израстѣ покелѣ“. Но между сланѣткомъ и горохомъ есть разлїчие, занѣ горохъ, и до днѣшнаго днѣ знаѣмъ есть въ Болгарии подъ тѣмъ же именемъ градъ, а сланѣтокъ, подъ именемъ ревидъ, илъ нохѣтъ, иже ѿводъ сѣть чѣхестранна речеиа. Ревидъ бо есть греческое речеиа, а нохѣтъ тѣрско. Но въ нѣкіихъ странахъ въ Болгарии сїе сбыва и въ нынѣшнее времѧ именуютъ сланѣткомъ, иакоже сїиъ своимъ оўшима слышали есмь. Въ печатаной же книжицѣ єгѡ истилѣвано сице, „Горохъ рогатый, ногѣтъ“.